

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

ในปัจจุบันการผลิตสุกรเพื่อการค้ามีความทันสมัยมากขึ้นกว่าการผลิตแบบเดิมที่ล่าสมัยของเกษตรกร โดยทั่วไป โดยการผลิตเพื่อการค้าสามารถผลิตสุกรได้อย่างเป็นอุตสาหกรรม สามารถกำหนดจำนวน และคุณภาพของสุกรในระยะเวลาที่ต้องการได้ แต่ยังคงมีปัญหาบางประการ เช่น โรคระบาดในสุกร การปนเปื้อนของสารอันตรายในสุกร (กรมปศุสัตว์เตรียมจัดการเจ้าของโรงฆ่าสัตว์ไม่ขึ้นทะเบียน” 2546: 12-16) และปัญหาที่สำคัญเบื้องต้นที่ต้องเร่งแก้ไขคือ การขาดแคลนโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน ซึ่งปัจจุบันไทยมีโรงฆ่าสัตว์ที่ทันสมัยและได้มาตรฐานเพียงไม่กี่แห่ง โรงฆ่าสัตว์ของรัฐกว่า 800 แห่งทั่วประเทศ (กรมปศุสัตว์, 2546: ออนไลน์) มากกว่าร้อยละ 95 เป็นโรงฆ่าสัตว์ที่ล่าสมัย ทำให้การค้าเนื้อสัตว์ของประเทศไทยมีจุดอ่อน ไม่สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้เนื่องจากสินค้าประเภทเนื้อสัตว์ไม่ได้คุณภาพ และผ่านโรงฆ่าและสุกรที่ไม่ได้มาตรฐาน การศึกษาครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงจุดคุ้มทุนของโรงฆ่าและสุกรที่ได้มาตรฐานเพื่อทราบและเป็นแนวทางในการตัดสินใจลงทุนในโรงฆ่าและสุกร โดย ศึกษา จาก เงินลงทุนเริ่มแรกที่ใช้ในการเริ่มธุรกิจ ซึ่งได้แก่มูลค่าการจ่ายเพื่อการได้มาซึ่งสินทรัพย์ และรายจ่ายเกี่ยวกับสินทรัพย์ ในช่วงระยะเวลาก่อนที่สินทรัพย์นั้นพร้อมจะใช้งาน ประกอบด้วย ค่าซื้อสินทรัพย์ ค่าอาคารเช่า ค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย ค่าขนส่งเครื่องจักร ค่าใช้จ่ายในการติดตั้ง ค่าใช้จ่ายในการทดลองเดินเครื่องจักร ค่าโซหุ้ย ค่าดอกเบี้ย แล้วนำมาคำนวณหาค่าเสื่อมราคาจากมูลค่าลงทุนทั้งหมด ซึ่งนับว่าเป็นต้นทุนคงที่ส่วนหนึ่ง และ ศึกษา ต้นทุนที่เกิดจากการดำเนินงานการผลิต พบว่า ต้นทุนส่วนใหญ่เป็นต้นทุนที่เกิดในส่วนของโรงงาน คือ ค่าน้ำทำความสะอาด ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของการผลิตเนื่องจากการเป็นการผลิตที่เกี่ยวข้องกับเนื้อสัตว์ ซึ่งถือเป็นอาหารสำหรับบริโภค และค่าไฟฟ้า ที่ใช้กับเครื่องจักรหลักสำหรับการดำเนินงาน

สรุปผลการศึกษา

โรงฆ่าและสุกรมาตรฐานที่มีกำลังการผลิตสูงสุด 100 ตัวต่อวันแบบมีส่วนเย็น (ห้องเย็น) มีมูลค่าการลงทุนในส่วนอาคารโรงงาน 3,828,000 บาท มูลค่าเครื่องจักรและอุปกรณ์รวมทั้งระบบ บำบัดน้ำเสียเป็นเงิน 11,685,000 บาท รวมมูลค่าการลงทุน เท่ากับ 15,513,000 บาท ในการดำเนินงานกิจการมีต้นทุนการดำเนินงาน แบ่งเป็นต้นทุนคงที่ รวม 217,448.50บาทต่อเดือน ต้นทุนผันแปร 71.15 บาทต่อสุกรชำแหละ1ตัว

ต้นทุนคงที่ ประกอบด้วย ค่าเสื่อมราคาอาคารโรงงานคำนวณในอัตราร้อยละ 2.5 ต่อปี ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรและอุปกรณ์ คำนวณในอัตราร้อยละ 10 ต่อปี เงินเดือน ค่าจ้างแรงงาน และค่าบำรุงรักษาอุปกรณ์ น้ำยาทำความสะอาด วัสดุสิ้นเปลืองโรงงาน และค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร

ต้นทุนผันแปรซึ่งประกอบด้วยค่าธรรมเนียมอากรการฆ่าสุกร ค่าน้ำประปา 7.50 บาทต่อตัว ค่าไฟฟ้า 13.65 บาทต่อตัว รวมต้นทุนผันแปรทั้งสิ้น 71.15 บาทต่อตัว

เมื่อวิเคราะห์จุดคุ้มทุนแล้วผลที่ได้คือ 1,756 ตัวต่อเดือนหรือ 68 ตัวต่อวันทำงาน หมายความว่า โรงฆ่าห่านสุกรมาตรฐานที่มีกำลังการผลิตสูงสุด 100 ตัวต่อวัน จะมีกำไรตั้งแต่การรับบริการฆ่าห่านสุกร ตัวที่ 69 ขึ้นไป ตัวละ 123.85 บาท ต่อตัว (195-71.15) หากโรงฆ่าห่านสุกรมีการฆ่าห่านสุกรเต็มอัตรากำลังการผลิต ที่ 100 ตัว ต่อวัน โรงฆ่าห่านสุกรจะมีกำไร 3,963.20 บาทต่อวันหรือ 103,043.20 บาทต่อเดือน

ในกรณีที่ขายได้ต่อหน่วยเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 จำนวนจุดคุ้มทุนได้ 59 ตัวต่อวันหรือ 1517 ตัวต่อเดือน และหากขายได้ต่อหน่วยลดลงร้อยละ 10 จำนวนได้ 81 ตัวต่อวันหรือ 2,084 ตัวต่อเดือน

ในกรณีต้นทุนคงที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 จำนวนจุดคุ้มทุนได้ 65 ตัวต่อวันหรือ 1,666 ตัวต่อเดือน และหากต้นทุนคงที่ลดลงร้อยละ 10 จะคำนวณจุดคุ้มทุนได้ 69 ตัวต่อวันหรือ 1,787 ตัวต่อเดือน

ในกรณีต้นทุนผันแปรต่อหน่วยเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 จำนวนจุดคุ้มทุนได้ 69 ตัวต่อวันหรือ 1,787 ตัวต่อเดือน และหากต้นทุนผันแปรต่อหน่วยลดลงร้อยละ 10 จะคำนวณจุดคุ้มทุนได้ 67 ตัวต่อวันหรือ 1,727 ตัวต่อเดือน

โรงฆ่าห่านสุกรมาตรฐานที่มีกำลังการผลิตสูงสุด 100 ตัวต่อวันแบบไม่มีส่วนเย็น (ห้องเย็น) มีมูลค่าการลงทุนในส่วนอาคารโรงงาน 3,300,000 บาท มูลค่าเครื่องจักรและอุปกรณ์รวมทั้งระบบบำบัดน้ำเสียเป็นเงิน 9,285,000 บาท รวมมูลค่าการลงทุน เท่ากับ 12,585,000 บาท ในการดำเนินงานกิจการมีต้นทุนการดำเนินงาน แบ่งเป็นต้นทุนคงที่ รวม 184,012.50 บาท ต้นทุนผันแปร 67.25 บาทต่อสุกรฆ่าห่าน 1 ตัว

ต้นทุนคงที่ ประกอบด้วย ค่าเสื่อมราคาอาคารโรงงานคำนวณในอัตราร้อยละ 2.5 ต่อปี ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักรและอุปกรณ์ คำนวณในอัตราร้อยละ 10 ต่อปี เงินเดือนหัวหน้าโรงฆ่าห่านสุกร ค่าจ้างแรงงาน และค่าบำรุงรักษาอุปกรณ์ น้ำยาทำความสะอาด วัสดุสิ้นเปลืองโรงงาน และค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร

ต้นทุนผันแปร ซึ่งประกอบด้วยค่าธรรมเนียมากรการฆ่าสุกรตัวละ 50 บาท ค่าน้ำประปา 7.50 บาทต่อตัว ค่าไฟฟ้า 9.75 บาทต่อตัว รวมต้นทุนผันแปรทั้งสิ้น 67.25 บาทต่อตัว

เมื่อวิเคราะห์จุดคุ้มทุนแล้วผลที่ได้คือ 1,441 ตัวต่อเดือนหรือ 56 ตัวต่อวันทำงาน หมายความว่า โรงชำแหละสุกรมาตรฐานที่มีกำลังการผลิตสูงสุด 100 ตัวต่อวัน จะมีกำไรตั้งแต่การรับบริการชำแหละสุกร ตัวที่ 57 ขึ้นไป ตัวละ 127.75บาท ต่อตัว (195- 67.25) หากโรงชำแหละสุกรมีการชำแหละสุกรเต็มอัตรากำลังการผลิต ที่ 100 ตัว ต่อวัน โรงชำแหละสุกรจะมีกำไร 5,621บาทต่อวัน หรือ 146,146บาท ต่อเดือน

ในกรณีที่รายได้ต่อหน่วยเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 จำนวนจุดคุ้มทุนได้ 49 ตัวต่อวันหรือ 1,250 ตัวต่อเดือน และหากรายได้ต่อหน่วยลดลงร้อยละ 10 จำนวนได้ 66 ตัวต่อวันหรือ1,700 ตัวต่อเดือน

ในกรณีต้นทุนคงที่ เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 จำนวนจุดคุ้มทุนได้ 59ตัวต่อวันหรือ1,519 ตัวต่อเดือน และหากต้นทุนคงที่ลดลงร้อยละ 10 จะคำนวณจุดคุ้มทุนได้ 53 ตัวต่อวันหรือ1,364 ตัวต่อเดือน

ในกรณีต้นทุนผันแปรต่อหน่วยเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 จำนวนจุดคุ้มทุนได้ 57 ตัวต่อวันหรือ 1,461 ตัวต่อเดือน และหากต้นทุนผันแปรต่อหน่วยลดลงร้อยละ 10 จะคำนวณจุดคุ้มทุนได้ 55ตัวต่อวันหรือ 1,416 ตัวต่อเดือน

อภิปราย

จากการทบทวนวรรณกรรม ของคุณเจษฎา เจริญกิตติศัพท์ ซึ่งได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์หาจุดคุ้มทุนในการผลิตผักผลไม้กระป๋อง 31 ชนิด เพื่อสามารถทราบถึงปริมาณการผลิตที่เหมาะสมเพื่อกำหนดนโยบายและวางแผนการผลิตและการเงิน เนื่องจากวัตถุดิบเป็นผักผลไม้ต้องบริหารการผลิตตามฤดูกาลและจำนวนการผลิตของเกษตรกร ที่ไม่สามารถเข้าไปควบคุมปริมาณการผลิตได้ แต่ในธุรกิจ โรงชำแหละสุกรมาตรฐานนั้น จำนวนการผลิตขึ้นอยู่กับปริมาณการมาใช้บริการชำแหละสุกรซึ่งเป็นสินค้าที่มีการบริโภคตลอดปี ปริมาณค่อนข้างสม่ำเสมอ และลูกค้าที่มาใช้บริการมักเป็นฐานลูกค้าเดิมที่ให้บริการตลอดทำให้บริหารการผลิตง่าย ซึ่งขึ้นอยู่กับกำลังการผลิตของเครื่องจักรที่ใช้เท่านั้น เพียงแค่พยายามใช้เครื่องจักรให้เต็มความสามารถในการผลิตก็จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด

การลงทุนในโรงชำแหละสุกรมาตรฐาน มีต้นทุนในการลงทุนเริ่มแรกสูง เนื่องจากต้นทุนส่วนใหญ่เป็นต้นทุนค่าเครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย และมีราคาสูง เนื่องจากเครื่องจักรที่ใช้ยังต้องนำเข้าจากต่างประเทศ และต้องอาศัยช่างเทคนิคที่มีความชำนาญเฉพาะในการ

ดูแลและติดตั้ง ก่อให้เกิดต้นทุนคงที่ในส่วนของค่าเสื่อมราคาที่สูง ทำให้ผลการวิเคราะห์จุดคุ้มทุนของโรงชำแหละสุกรมาตรฐานที่มีขนาดกำลังการผลิตสูงสุดที่ 100 ตัวต่อวันนั้นพบว่าจุดคุ้มทุนสูง

ข้อเสนอแนะ

หากเปรียบเทียบระหว่างโรงชำแหละสุกรมาตรฐานแบบมีส่วนเย็น และแบบไม่มีส่วนเย็น จะเห็นว่า ในขณะที่รายรับจากการรับบริการฆ่าและชำแหละสุกร ได้เท่ากัน แต่โรงชำแหละสุกรมาตรฐานแบบมีส่วนเย็น มีต้นทุนสูงกว่า โรงชำแหละสุกรแบบไม่มีส่วนเย็น ทั้งต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร ดังนั้นหากผู้ลงทุนสนใจที่จะลงทุน ควรพิจารณาเรื่องช่องทางหารายได้ที่เพิ่มขึ้นจากความสามารถเปรียบเทียบของการมีส่วนเย็น เช่น เดินเครื่องจักรเต็มกำลังการผลิต โดยการสต็อกสินค้าไว้ในส่วนเย็น หรือหารายได้ส่วนเพิ่มจากการหาซื้อสุกรเข้ามาชำแหละและขายชิ้นส่วนสุกรแทนที่จะมีรายได้เพียงแค่ว่ารับบริการฆ่าและชำแหละสุกรเท่านั้น เหมือนกับโรงชำแหละสุกรแบบไม่มีส่วนเย็น ซึ่งไม่สามารถเก็บสต็อกสินค้าได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved